

Peste un milion de români sunt stabiliți în țara lui Dante, în marea lor majoritate ortodocși. Acolo, la fiecare început de an, ca în toate eparhiile românești din țară și străinătate, este convocată Adunarea eparhială, unde este prezentat bilanțul activităților din anul precedent. Despre toate acestea a vorbit recent la Radio TRINITAS, într-un interviu, Preasfințitul Atanasie de Bogdania, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei, citat de www.gazetaromanasca.com, preluat de Romanian Global News.

Cu privire la concluziile anului 2018 pot spune că, la ora actuală, episcopia noastră numără 286 de clerici – 272 de preoți și 14 diaconi – care slujesc în 256 de parohii, la care se adaugă alte 14 în formare, toate acestea organizate în 20 de proto-popiate, la care se adaugă alte patru care vor fi aprobate în această Adunare eparhială. Și pe lângă parohii mai avem și 127 de locuri de slujire în săptămână sau filii, unde se săvârșesc periodic Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie și alte slujbe.

Prin urmare, numărul unităților pastoral-misionare se ridică la 417, ceea ce este un lucru foarte îmbucurător pentru noi. Anul trecut, în 2018, în eparhia noastră au avut loc 8.542 de botezuri, 1.580 de cununii și 271 de înmormântări. Dar lucrul cel mai însemnat este activitatea socială și filantropică pe care o desfășoară eparhia noastră, prin numeroasele proiecte sociale.

Filantropie în valoare de un milion de euro anual

Cel mai important proiect social este cel numit „Brațele părin-tești”, prin care, cu burse de câte 30 de euro pe lună, sunt ajutați copiii din România, Republica Moldova, dar și de aici, din Italia, care provin din familiile cu difi-cultăți materiale. Și dacă anul trecut am pornit cu 700 de burse, anul școlar 2018-2019 am crescut la 766 de burse. Dar la acest proiect se adaugă multe alte programe: „Tineri pe picioare” (în italiană îl numim „Ragazzi in gamba”), prin care susținem punerea de proteze la persoanele care și-au pierdut picioarele sau una din mâini și încercăm să-i ajutăm aici, în Italia, cu o operație; programul de asistență medicală PAM, prin care mai mulți medici voluntari italieni cercetează parohiile noastre din zona Lazio și acordă asistență medicală gratuită credincioșilor care nu dețin o asigurare medicală; proiectul „Cărucioarele Speranței”, prin care, pe parcursul anului 2018, au fost procurate 15 cărucioare pentru

persoane cu dizabilități din România, Republica Moldova și Ucraina, dar și proiectul „Desaga Milosteniei”, prin care credincioșii aduc de fiecare dată în multe parohii din eparhia noastră produse alimentare neperisabile pe care le împărțim după aceea celor nevoiași. Și un lucru foarte încurajator este faptul că anul acesta am mai adăugat 9 voluntari la cei 60 care au făcut deja cursuri de specializare la spitalele din zona Romei și și-au luat licența de voluntari specializați, fiind prezenți la Roma, dar și în zona Lazio. Am observat cu bucurie că entuziasmul de a veni în ajutorarea celor aflați în dificultate, entuziasmul cu care mai multe persoane vin în biserică și merg în întâmpinarea celor care sunt nevoiași, crește de la an la an. Și putem spune că anul acesta, prin jertfelnicia credincioșilor și cu ajutorul lui Dumnezeu, prin Centrul eparhial, toate parohiile și toate mănăstirile din cuprinsul Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei, însumat, au cheltuit pentru susținerea activității sociale peste un milion de euro. Aceasta arată că parohiile noastre au, pe lângă vocația pastorală, misionară, catehetică și învăță-torească, și această nouă latură a activității sociale care se dezvoltă de la an la an, iar pentru noi acest lucru este o mare bucurie.

Identitatea națională nu este neglijată

Bineînțeles că s-au dezvoltat și proiectele care sunt implementate în episcopia noastră de mai mulți ani, cum ar fi „Festivalul Bucuriei”, care s-a aflat în 2018 la a 10-a ediție și la care au participat peste 800 de tineri, festivalul „Zilele Limbii Române”, aflat la a cincea ediție, „Zilele Portului Popular Românesc”, aflat la a noua ediție, festivalul „Dor de Eminescu”, aflat la a patra ediție, proiectul „Stindardele Unirii” – anul trecut ne-am aflat toți în An Centenar și în Anul unității de credință și de neam, așa că șapte dintre drapelele noastre naționale care s-au binecuvântat la Adunarea eparhială din anul 2018 au parcurs toate parohiile episcopiei noastre, iar în ziua de 1 decembrie, unul dintre ele a fost adus la Alba Iulia, la marea manifestare legată de Anul Centenar al Marii Uniri, unde a reprezentat, alături de inimile tuturor românilor prezenți la acel eveniment, și pe noi, cei aflați aici, în Italia.

Un alt aspect pe care aș vrea să-l aduc în atenția tuturor îl reprezintă și activitatea cu tinerii. De la an la an încercăm să organizăm tot mai multe tabere, tot mai multe școli de vară, și ne-a bucurat foarte mult că anul acesta, 2018, s-au organizat 27 de tabere în eparhia noastră, aici în Italia, 8 școli de vară și mai multe excursii, pelerinaje, conferințe, seminarii organizate prin Departamentul de tineret. Bineînțeles că nici în acest an nu a lipsit echipa Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei de la marele eveniment ITO, care a avut loc la Sibiu, în luna septembrie.

Familia, în centrul misiunii pastorale

Scris de Roma, Italia / Romanian Global News
Marți, 05 Martie 2019

Pe lângă activitățile cu tinerii, ținem foarte mult și la întărirea familiei. De aceea, pentru al doilea an, în 2018, am organizat Ziua Familiei în toate parohiile noastre, zi în care aducem mărturie despre viața autentică de familie și încurajăm tinerii să îmbrățișeze viața de familie, organizăm mai multe evenimente culturale legate de Ziua Familiei. Toate aceste manifestări încercăm să le organizăm în prima duminică după Ziua Internațională a Familiei (15 mai), care a avut loc anul trecut la 20 mai.

La toate acestea aș adăuga și faptul că este al doilea an când la Roma funcționează extensia Facultății de Teologie Ortodoxă de la București și, la ora actuală, avem 57 de tineri studenți teologi care își continuă studiile la această extensie.

Mulțumim Domnului pentru toate realizările, pentru toate lucrurile frumoase care ne-au bucurat, prin care am fost binecuvântați în acest an 2018 și bineînțeles că în 2019 vom încerca să continuăm atât misiunea pe plan catehetic, cât și misiunea dedicată tinerilor, misiunea în planul familiei, misiunea pastorală în parohiile noastre, deschiderea de noi parohii și, desigur, întrajutorarea celor care se află în dificultate și a nevoiașilor prin dezvoltarea tot mai activă a proiectelor noastre sociale.

Am adus satul românesc în metropolele Italiei

Cât despre abordarea tematicii anului 2019, în acest an omagial, noi ne-am gândit la un lucru înaintea de a alege tema „Biserica, centrul vieții spirituale a satului românesc”.

Majoritatea românilor din Italia provin de la țară. Dar aici ei nu stau la țară, ci în marile orașe. Și am realizat acest lucru că, de fapt, românul și-a adus satul în oraș: am adus satul românesc la Roma, l-am adus la Milano, la Torino, la Veneția și la Verona. Și îl trăim. Biserica noastră devine astfel punctul central al satului românesc. La biserică ne întâlnim cu părintele, la biserică ne întâlnim cu profesorul, cu învățătorul pe care i-am avut în sat, la biserică ne întâlnim cu copiii cu care am copilărit în sat, la biserică întâlnim tot ceea ce am avut noi mai de preț în satul românesc.

De aceea Biserica este leagăn al satului românesc. Noi nu mai avem satul aici, dar trăim cu dorul de sat, trăim cu nostalgia de a regăsi satul. Și unde îl putem regăsi? Îl regăsim la biserică. Deci am păstrat identitatea noastră în biserică, am păstrat identitatea noastră în parohii. Și

biserica, și parohia, și mănăstirile devin astfel leagăn al satului unde am crescut, leagăn al satului unde am mers pentru prima dată la școală, unde am învățat să citim, unde ne-am făcut primii prieteni, unde pentru prima dată am mers alături de părinți la câmp, la muncă, unde am învățat – eu și ceilalți, și mulți dintre noi – prima meserie, primul lucru, cum să îmi câștig pâinea. Și unde regăsesc lucrurile acestea? Aici nu le mai pot regăsi, în marile piețe din orașele italiene, în blocurile cu multe etaje, în metrou sau pe șantierele unde trebuie să merg de multe ori la muncă. Și atunci, dorul acesta unde pot să mi-l ostoiesc? Lacrima aceea unde pot s-o vărs? Cântecele acela unde aș putea să-l cânt? Doina aceea pe care am auzit-o pentru prima dată, acel „Doamne miluiește”, acel colind, acea priceasnă pe care o auzeam de mic copil? La biserică. De aceea, rolul Bisericii este fundamental.

Biserica a strâns tot ceea ce este mai frumos din cultura neamului nostru, din spiritualitatea neamului nostru, și le transmite mai departe copiilor. De aceea, în multe dintre parohiile noastre, oamenii vin duminică îmbrăcați în straie naționale și fac șezători după Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, vorbesc între ei și cântă împreună și își petrec timpul împreună și după-amiaza zilei respective. Astfel, satul își continuă viața în parohie. De aceea am început Adunarea eparhială și congresul episcopiei noastre, în prezența sutelor de membri din toată Italia, cu acest aspect duhovnicesc care ne leagă de credință, ne leagă de neam și de satul românesc, unde ne-am născut și unde am crescut.

(Interviu difuzat în cadrul emisiunii Viața Cetății a postului Radio TRINITAS – 5 februarie 2019.
Transcriere pr. Cornel Enache)